

НЕНЪ, САМО ВІИ ДА СА ПРИМИРИТЕ, И ДА БѢДЖТЕ СГОВОРНИ: отъ прѣстола ма свалете и
 отъ града навѣнъ испѣдете, токо да бѫде
 миръ, съ Захаріа ви дѣмамъ; скогомъ! Здра-
 вѣйте, Свѧщенни Пастыріе, и мой-тѣ тѣ рѣ-
 дове поменѣвайтє. Това като изрече Г-тый,
 противници-тѣ останахъ посрамени, и отъ
 неговы-тѣ дѣмы са смилихъ. Я Г-тый Гри-
 горій излѣже отъ скора, и отиде право при
 цара да иска подзведеніе да го отпѣсти да
 да са върне въ отечество-то си, като мѣ ка-
 за: О царю да много-то твои благодѣаніа,
 що си направилъ на чѣрквж-тѣ, Христосъ
 Божъ да ти въздаде въ день сѫдный; а до-
 кро-то, кое-то сега просж отъ тѣкѣ, дѣр-
 жавиѣшій владѣтелю, недѣй ми отказва,
 азъ неискамъ отъ Ваше Величество има-
 нье, нито са можъ да мой-тѣ сродници,
 или да дрѣго нѣщо, нѣ само желани єлеще
 отъ мои-тѣ тѣдове; освѣни то, да
 прѣстане и зависть-та на мнозина, кои-то
 са припиратъ зарадъ мене, да мирѣватъ
 єпископы-тѣ съ Твоє-то заржданье; ты
 кой-то си отмахнжалъ варварскж-тѣ дѣр-
 бость, угаси нынѣ и Сватитељскж-тѣ кранъ